

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 174.

Tredie Session.

52de Møde.

Torsdagen den 8de Januar.

Krieger (fortf.): Naar man mindes det ærede Medlems første Foredrag i denne Sag, saa skulde man virkelig mange Gange troe, at han for Alvor meente, at alle Godseiere vare Trolde og alle Fæstebønder Engle. Nu tvivler jeg aldeles ikke paa, at det ærede Medlem i en anden Forsamling, især naar der ikke var Godseiere tilstede, vilde forsikre Fæstebønderne, at det ikke forholdt sig saa i Virkeligheden, at ikke alle Fæstere ere Lysalfer, ikke alle Godseiere forte Djævl og Trolde. Nei, mine Herrer! Lys og Skygge følges ad, og det kan ikke gaae an at udslynge en almindelig Fordømmelsesdom over en vis Klasse af Medborgere, som om disse opfruede og atter opfruede Fæsteafgifter og Indfæstninger var Noget, der forlangtes af alle Godseiere; det gaaer netop i det Forhold, hvorefter Lovforslaget handler, ikke an paa den Maade at paastaae, at der allevegne hersker Misbrug, som Lovgivningen maa søge at afhjælpe, som om der ikke var mangt et Tilfælde, hvor de Forhold, hvorefter der her er Tale, netop havde medført, at en Mand har faaet en Fæstegaard — vel at mærke — for sin og Enkes Livstid paa billigere Billaar, end naar der ikke havde været taget Hensyn til Enken. Jeg kan ikke afgjøre, hvilket Forhold der er det overveiende, men jeg paastaar, at det ærede Medlem er uberettiget til paa en saadan almindelig Maade at udslynge sin Fordømmelse. Tager jeg nu dette Forslag, som det foreligger, saa er det paafaldende, at naaet man flere Gange bestemt har stillet Sagen frem i det Lys, at det her var meget vigtigt, om denne Lov skulde anvendes paa de allerede

indgaaede Contracter eller ikke, har den ærede Forslagsstiller dog, saavidt jeg har opfattet Forholdet, omgaaet at besvare, hvorledes han, naar denne Sag gif videre, vilde stille den. Saavidt jeg kan see, er Forslaget efter Ordene anvendeligt paa de allerede indgaaede Fæstecontracter, og vilde han fastholde denne Anskuelse, vilde jeg ganske vist siige, at man burde fraraade Thinget at stemme for dets videre Fremme; siiger han derimod, at han vil understøtte en Forandring deri, saa stiller Spørgsmaalet sig noget anderledes. Efter min Tro vil imidlertid ganske vist en saadan Lovforandring som den, der her er bragt paa Bane, tilveiebringe en Art faldte Egteskaber, et Slags morganaatistisk Egteskab, et Egteskab til Dvinedens venstre Haand. Sagen er den, at den ærede Rigsdagsmand har fæstet sit Die meget skarpt paa en Art af Misligheder, som vistnok meget let kan forekomme, men han synes ikke at have fæstet sit Die ligesaa skarpt paa det Spørgsmaal, om man ikke ved Lovens fremkalder andre mislige, andre usunde, andre usædelige Egteskaber end de, som man søger at forhindre.

Da Ingen mere begjærede Ordet, skred man til Afstemning over, hvorvidt Lovforslaget skulde henvises til 2den Behandling.

Bed den foretagne Afstemning, der, ifølge Begjæring af Barfod, J. F. Petersen, J. A. Hansen, B. Christensen, Hækkerup, Sidenius, Dlesen, Spandet, Alberti, la Cour, Frølund, N. Winther, A. Hansen og P. Knudsen, blev foretaget ved Navneopraab, blev, som af Medensstaende vil erfares, Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling nægtet med 39 Stemmer mod 35.